

Ontwennen in sfeer van luxe

Welgesteld en verslaafd: privékliniek Ready for Change helpt hoogvliegers afkicken

Sanne Groot Koerkamp

Rotterdam

Vijf gram cocaïne per dag. De Amsterdamse beurshandelaar JanWillem (38) kon het zich permitteren met een inkomen van een half miljoen tot een miljoen euro per jaar. Tot zijn vriendin zijn zelfdestructie niet langer wilde aanzien en vertrok. 'Ik besepte: er moet iets gebeuren. Ik raak alles kwijt.'

Maar het leven van Jan-Willem leek onmogelijk zonder drugs. 'Ik stond de hele dag op de beurs, ging daarna tot een uur of zes met collega's de kroeg in. Twee uur later zag je elkaar weer op de vloer. Presteren, daar draaide het om. Niet om te sparen, maar om het exorbitante leven dat ik leidde te kunnen voortzetten.'

Nu zit Jan-Willem ontspannen in een van de luxe fauteuils in de sessiekamer van ontwenningsskliniek Ready for Change, onder de rook van Rotterdam. Hij is sinds twee maanden 'clean'. 'Mijn collega's gebruiken nog steeds. Ik veroordeel ze er niet om. Weet hoe verleidelijk het is: je bent jong en hebt opens veel geld tot je beschikking. Daar gaan mensen gekke dingen van doen.'

Naar schatting lijdt één op de vijf ondernemers of managers aan een verslaving. Nederland telt een miljoen alcoholverslaafden. Van hen wordt maar 3% behandeld. Zestig procent van de tijd zijn ze met hun probleem bezig, dus ook onder werktijd. Ze melden zich regelmatig ziek, presteren niet meer naar behoren en tijdrovende ontslagprocedures zijn het gevolg. Dat kost het Nederlandse bedrijfsleven naar schatting tussen de \approx 1 mrd en \approx 2 mrd per jaar.

Oprichtster Patricia Zegwaard van Ready for Change lepelt de feiten moeiteloos op. Samen met haar man Richard van den Ende, medeoprichter van drankjesproducent Flügel en ex-verslaafde, opende ze twee maanden geleden de ontwenningsskliniek voor managers, directeuren en zelfstandige professionals.

Zegwaard, handelaar in onroerend goed en familie counselor: 'Er is een markt voor een kliniek als deze. Als directeur, advocaat of BN'er stap je niet naar een plaatselijke ontwenningsskliniek. Privacy is belangrijk voor hen. Want in Amerika wordt de welgestelde verslaafde die naar een privékliniek durft te stappen geprezen. In Nederland zijn we nog niet

Drinken en werken Feiten en cijfers

- Van de beroepsbevolking is 11% geheelonthouder, 21% excessief drinker, 5% probleemdrukker
- Bij 10% van de bedrijven is alcohol te koop, bij 33% beschikbaar
- 48% van de werknemers denkt dat er op het werk geen regels zijn voor alcoholgebruik
- 33% van de bedrijven heeft een wekelijkse bedrijfsborrel

zover.’

En dan is er de sfeer in de kliniek, die de verslaafde ceo eerder zal aanspreken dan de met tl-buizen verlichte wachtkamers en de meer onpersoonlijke behandeling binnen de reguliere verslavingszorg. Het centrum heeft een Jan des Bouvrie-aandoend interieur met een grote loungebank en een meterslange ingebouwde open haard als blikvanger in de gemeenschappelijke huiskamer. Een warme omgeving en een op maat gesneden programma zijn belangrijke ingrediënten binnen de formule van Ready for Change. Zegwaard: ‘Wij geloven niet in afzien.’

Via het twaalfstappenplan van het beproefde Minnesota-model, waarvan de bedenkers een slagingspercentage van 70 claimen, behandelen ze zes cliënten per keer. ‘Maar om dat percentage te halen — bedenk maar dat een reguliere kliniek een slagingspercentage kent van rond de 20 — moeten onze cliënten wel doen wat we zeggen.’ De kosten: \approx 21.000 voor zeven maanden behandeling. Inclusief een maand intern met personal trainer, een uitgebreid familieprogramma en nazorg. ‘Veel geld. Maar jarenlang gebruiken of het verliezen van je baan of leven is kostbaarder.’

Het doel: iemand van zijn verslaving genezen, mét behoud van zijn baan. ‘Je kunt niet van mensen verwachten dat ze opeens een heel ander leven gaan leiden. Daarom gaan we ver in ons hulpaanbod. Een directeur die op zakenreis moet of zakendiners heeft en niet weet of hij het alleen redt, kan bijvoorbeeld een representatieve buddy meekrijgen.’

Beurshandelaar Jan-Willem heeft zijn baan weten te behouden. Al ziet zijn leven er, sinds hij het twaalfstappenplan doorloopt, wel compleet anders uit. ‘Iedere avond ga ik naar speciale meetings om over mijn verslaving te praten. Een sociaal leven heb ik nauwelijks meer, maar mijn baan heb ik, vanwege de goede wil van mijn baas, gelukkig nog.’

In het centrum van Ready for Change verblijven maximaal zes cliënten per keer. Zij delen een maand lang de drie luxueuze kamers (boven). Verder is er een gezamenlijke woonkamer (midden) en keuken met privékok (onder).

Foto's: Mirjam van der Hoek

Iemand die wel besloot een andere weg in te slaan na het ontweningsproces is Veronica (25), inmiddels werkzaam als ervaringsdeskundige bij Ready for Change. Ze noemt zichzelf een typisch Goois meisje. Opgegroeid in een keurig milieu, begon ze haar eigen horecazaak op haar 22ste. Veronica boerde goed. De sluimerende verslaving, die in haar tienertijd de kop begon op te steken, verhevigde. ‘Nog voor de middag trok ik mijn eerste fles witte wijn open. En om niet dronken achter de bar te staan snoof ik. Even een vijftigje uit de kassa voor mijn dealer, het werd een gewoonte. Ik had immers altijd geld.’

Het duurde een paar jaar. Tot ze op een ochtend wakker werd en dacht: ik kan niet meer. ‘Ik kon niemand meer de schuld geven en ben regelrecht naar een ontweningskliniek gegaan.’ Ze is nu een jaar ‘schoon’ en ambieert een carrière binnen het hogere segment van de drugshulpverlening.

Terwijl Jan-Willem en Veronica nog midden in hun stappentraject zitten, blijven andere welgestelde verslaafden zich melden bij de luxueuze kliniek. Zegwaard verwacht Ready for Change dan ook uit te breiden. Geen overmoed, maar broodnodig, stelt ze. ‘Niet alleen is er weinig aanbod in dit segment, ook de kredietcrisis zal de vraag naar dit soort klinieken flink doen toenemen.’ Ze merkt het aan het stijgende aantal telefoontjes. ‘Ondernemers verliezen geld, managers krijgen hun bonus niet. Mensen die het jarenlang volhielden hun verslaving te bekostigen zullen pijn gaan voelen. Nu gaat het nog, maar vanaf begin volgend jaar zullen steeds meer ondernemers voor hun verslaving uit moeten komen.’ **Om privacyredenen is Jan-Willem een gefingeerde naam.**